

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۳/۰۵/۲۲

محمد انور آخر

د جمهوریت د سقوط عوامل د جنگسالارانو ونډه (څلورمه برخه)

(جنرال دوستم په شمال کې د جگړې پر مهال)

په شمال کې جنرال عبدالرشید دوستم (۱)

ها خوا په شمال کې د (سي، آی، ای) یو بل اجیر شوی جنگسالار، اوزبیک توکمه جنرال دوستم چې د تېرو څلویښتو کلونو په اوږدو کې د افغانستان د مرکزي حکومتونو پر وړاندې یې بغاوتونه او سازشونه کړي دي، نوموړی، یو ساده، بې سواده او ناپوه (کله خام) کس دی. جنرال دوستم ټینگ دریځ نه لري، خپلو ژمنو ته ژمن نه دی، څوک چې د ده ستاینه وکړي د هغه لوری نیسي او په اسانۍ سره د یو ماشوم په شان استعمالیدلی شي. دوستم په تېرو څلورو لسيزو کې د مرکزي حکومتونو، خپلو متحدینو او ملگرو پر وړاندې یاغي شوی دی، له پښتنو او تاجکو سره کله په دښمنۍ او کله په دوستۍ کې پاتې شوی دی، کله یې د یو لوري او کله د بل لوري پلوي کړي ده. په خپل سیاسي ژوند کې د هر چا ډول ته نڅښلی دی، له دې امله ده چې پر جنرال دوستم څوک باور نه کوي. دوستم په جگړه کې زړه ور، بې رحمه او ظالم دی خو د ماتې پر مهال په تېښته کې له ټولو جنگسالارانو گړندی او چابک دی.

دوستم د خبرو کولو استعداد نه لري، لکه څه ډول چې د یو قوم له مشر او یو جنرال سره بنایي، د ښو او بدو توپیر په ښه توگه نه شي کولی، سربېره پر دې چې دوستم د ښه درک او منطق څښتن نه دی، په دې پوهیده، که امریکایان له هېواده په چټکۍ سره ووځي نو د جنگسالارانو ځای به په افغانستان کې نه وي.

دوستم په دري ژبه ښه نه پوهیږي، ده چې په هر ځای کې خبرې کړي دي تر ډېره یې گډې وډې او اږلتي ویلي دي چې د ده خبرې د خلکو د خندا سبب شوي دي، هغه په یوه غونډه کې د امریکا پوځ (سور پوځ) بللی دی په داسې حال کې چې د پخواني شوروي اتحاد پوځ سور پوځ نومیده، دوستم د اسلام په ابتدایي مکلفیتونو نه پوهیږي، له اسلامي مالوماتو تر دې پورې ناخبره دی چې په افغانستان کې وژل شویو امریکایانو ته یې په بېلابېلو وختونو کې څو ځله

د پاڼو شمیره: له 1 تر 5

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې ښې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خیر و لولئ

شهیدان ویلي دي، د امریکایانو مرو ته د شهیدانو خطاب داسې یو کس کوي چې د مجاهدينو لومړي او دوه میاشتنی ولسمشر صبغت الله مجددي، د ستر مجاهد (مجاهد کبر، خالد بن ولید) ستاینوم ورکړی و. د دوستم خندوونکي او احمقانه خبرې چې په څو غونډو کې یې کړي دي، د هغو څو بېلگې د ده په هماغه کړي لهجه وړاندې کوي چې د نوموړي د شخصیت څرنگوالی په اسانۍ سره ترې څرگندېږي:

«به رئیس جمهور او باما سلام بگویم، به کشیدن نیروهای شان عجله نکنه، و باز دوباره طالبها جنگ داخلی را و همه کرد و ناکرد شما هزارها جوان تان را از دست دادین **شهید دادین ...**» (۲۰۱۳ز)

«... القاعده به رهبري اسامه بی بن لادن بیشتر از سه ونیم هزار نفر و **امریکاییها را به شهادت رساند ...**» (۲۰۱۵ز)

او د ۲۰۲۰ز، کال د جون په ۱۵مه نېټه یې د خپلې مارشالی رتبي په لمانځ غونډه کې داسې وفرمایل: «... به خاطر رئیس جمهور ترمپ به خاطر پیروز شدن خود که رای مردم امریکا را به دست بیاړه امروز **کوشون سرخ** [قشون **سرخ**] امریکا را و یک قوت جهانی است ایرا زیر سوال نه بره، که امریکا به این عجله از افغانستان براه، ما همه جمع کده گی شه [شان] شاخه جمع، جمع به سوزن جمع، جمع به شاخه پاش داده میره، اونجا رفته پشیمان میشه همی دوستای خود را از دست میته، همی چیزیکه، خی پول شه [شان] بانین، چقدر اینجا خون ریختاند **شهید دادن** همه گی هزر [هدر] میره.»^(۱)

جنرال دوستم د ۱۹۹۲ز، کال په لومړیو کې چې د ۵۳مې فرقه قوماندان و، د ولسمشر ډاکټر نجیب الله پر وړاندې یاغي شو، دوستم د پرچمیانو د شړل شوي مشر ببرک کارمل په لمسون چې له پښتنو سره یې کپنه او مخالفت درلود،

(ډاکټر نجیب الله او له ښی خوا لومړی کس جنرال دوستم.)

له احمد شاه مسعود، د اسماعیلیه فرقي مشر منصور نادري او په شمال کې له نورو ډلو تپلو سره یو ځای شو. جنرال دوستم لومړنی خیانت له هغه چا سره وکړ چې هغه یې د یو برمه کار کارگر څخه تر جنرالۍ رسولی و. (په ۱۳۶۵ ل. ل، کې دوستم ته برید جنرالۍ د افغانستان د انقلابي شورا مشر ببرک کارمل ورکړي وه خو وروسته ډاکټر نجیب الله له هغه ملاتړ وکړ ځواکمن یې کړ او تر ستر جنرالۍ یې ورسولو.)

وروسته له هغې چې په کابل کې د ډاکټر نجیب الله حکومت د دوستم او نورو پرچمي جنرالانو په مرسته له منځه ولاړ نو په کابل کې د تنظیمونو تر منځ جگړې پیل شوې، په دغو جگړو کې د دوستم ځواکونو د شمال د ایتلاف په پلوی د گلبدین حکمتیار له ځواکونو سره جگړې پیل کړې، د حکمتیار ځواکونه یې له ښاره د جنوب پر لوري په شا کړل خو وروسته همدغه مجاهد کبير جنرال دوستم په ۱۹۹۴ز، کې د احمد شاه مسعود او برهان الدین رباني پر خلاف له خپل پخواني دښمن گلبدین حکمتیار سره یو ځای شو، په داسې حال کې چې محمد امین وقاد، د حکمتیار د اسلامي حزب مرستیال، د ۱۳۷۲ ل. ل، کال د دلوې په ۳مه نېټه فتوا ورکړي وه چې له دوستم سره جگړه [جهاد] فرض دی.

جنرال دوستم په ۱۹۹۷ز، کال کې په شمال کې د اوو ولایتونو کنټرول درلود، څلورمشت زره ازبیک او ترکمن وسله وال یې لرل، ټانکونه، جگړیزې جېټ الوتکې او چورلکي یې درلودلې، په کابل کې د رباني د ځواکونو په پندغالو او ملکي استوګنځیو بمونه اورول، په دې جگړو کې په لس گونو زره کابل ښاریان ووژل شول او په لکونو نور مهاجرت ته اړ شول.

دوستم په شمال کې خپلواکه پاچاهي جوړه کړي وه، خپلې پېسې یې چاپولې چې په دوستمي پېسو یادېدلې، دا مهال جنرال دوستم ازبکانو (دوستم پادشاه) باله خو د دوستم پاچاهي هغه مهال له منځه ولاړه چې په ۱۳۷۶ ل. ل، کې طالبانو په شمال کې مزار شریف او نور ولایتونه لاندې کړل او دوستم اوزبکستان ته په یوه گړندۍ تېښته ورسید.

1 - لاندې لېکونو کې د جنرال دوستم اپلتي اوریدلی او کتلی شئ.

<https://www.youtube.com/watch?v=nIBDfSmv32Y&t=1s>

https://www.youtube.com/watch?v=A_8k5o-9u4U

وروسته دوستم بيا افغانستان ته راستون شو او له طالبانو سره د جگړې په موخه له خپل دښمن احمد شاه مسعود سره يې د دويم ځل لپاره لاس يو کړ.

مجاهد کبير، جنرال دوستم په ۲۰۰۱ز، کې له امريکايانو سره د همکارۍ له امله (سي، آي، اي) ته ډېر نژدې کس بلل کيده. کله چې د ۲۰۰۱ز، کال د سپټمبر له يوولسمې وروسته، د هېواد په شمال کې جنرال دوستم ته په زرگونو طالبان پرته له جگړې، په دې هيله چې مرسته به ورسره وکړي تسليم شول، دوستم د نړيوالو قوانينو، انسانيت او اسلاميت پر خلاف، په زرگونو تسليم شوي طالبان په ډېرې بې رحمۍ سره ووژل.

جنرال دوستم د خپلو سرغړونو په لړۍ کې د حامد کرزي پر وړاندې هم ياغي شو، نوموړي جنگسالار د نورو جگړه مارانو په څېر، په جوزجان او فارياب ولايتونو کې د ولسمشر کرزي له خوا د واليانو يا نورو دولتي مامورينو ټاکل نه منل، کله چې کرزي د فارياب ولايت والي وټاکه نو جنرال دوستم يې پر وړاندې سخت غبرگون ښکاره کړ، دوستم نه يوازې د کرزي پر وړاندې ياغي شوی و بلکې د امريکايانو پر وړاندې يې هم خپلې غورې او غوزي پورته کړل، دغه جريان زلمي خليل زاد ليکلی دی وايي: «دوستم د فارياب ولايت پلازميني مېمني د نيولو په موخه شپږ سوه جنگيالي استولي وو، د کرزي له لوري ټاکل شوی والي له ولايته تښتيدلی و او د ترکمنستان پولې ته نژدې پټ و، ما او برنو [امريکايي چارواکي] له کرزي سره وليدل او په فارياب کې د امنيت په موخه د هغه له لوري د (اوه سوو پنځوسو) عسکرو استولو د پرېکړې ملاتړ مو وکړ، دوستم گواښ وکړ چې پر استول شوو ځواکونو به بريد وکړي، علي احمد جلالی او اشرف غني ويل چې ملي ځواکونه بايد دوستم ونيسي، دا يو زړور خو خطرناک گام و، مور دوستم ته اجازه نه ورکوله چې پر افغان ځواکونو بريد وکړي، پر دې سربېره له افغان ځواکونو سره امريکايي سلاکاران هم وو، دوستم په نا مستقيم ډول پر امريکايي عسکرو بريد کاوه د افغان ځواکونو او دوستم جنگياليو تر منځ جگړې ښې پايلې نه درلودې ځکه دواړو د طالبانو پر ضد له يو بل سره همکاري کوله.»

خليل زاد يې په دوام ليکي: «له دوستم سره د ټيليفون پر ليکه زما لومړۍ خبرې گټورې نه وې، ما هڅه کوله چې په ډېر درناوي او نرمۍ ورسره وغږېږم، د امريکا پر سر وکړينو يې پوه کړم او له کرکېچ څخه ورته د وتلو گټوره لار ورکړم خو زما خبرو هېڅ اغېز ونه کړ، دوستم گواښ کاوه چې **امريکايي عسکر به په کفنو کې کور ته واستوم**، هغه سپک الفاظ کارول، ښايي هغه به ډېر شراب څښلي و! هغه د دغه عادت له امله خورا مشهور و. له دوستم سره دويم ځل ټيلفوني خبرې هم خوندي نه وې، ما دوستم ته اخطار ورکړ: په افغان ملي ځواکونو بريد داسې دی لکه پر امريکايي عسکرو بريد، که چېرې مو بريد وکړ نو په هغه پله به دې وروم چې د بيا راگرځيدو امکان دې نه وي.

خليل زاد وايي چې د دوستم شور سور نه شو، هغه وويل: **حالات به مو تر عراقه بدتر کړم! حالات به مو تر ويتنامه بدتر کړم، که تاسې فکر کوئ چې [هغه حالات بد] وو، لږ صبر وکړئ، تاسې به وگورئ چې په افغانستان کې درسره څه کوم!**

خليل زاد وړاندې ځي وايي: «په څرگند ډول مور د خبرو له لارې دوستم ته خپل پيغام نه شو استولی، برنو او ما پر نورو لارو بحث وکړ، پر همدې شپه ناوخته د (ډيگو گراشيا) پوځي اډې دوو(بي. ۱) بم غورځوونکو الوتکو د دوستم د کور پر سر غوږ چوونکي آوازونه پورته کړل، يوې الوتکې د دوستم پر ودانۍ د تېرېدو پر مهال د آواز جالی ماته کړي وه، (دوستم په عام محضر کې خپله څېره پر ځای ساتلې وه، هغه نيويارک ټايمز ته ويلي وو: زما کسان وېرېدلي وو خو اجازه راکړئ ووايم، زه وېرېدونکی نه يم.) له دې وروسته په متحده ايالتونو کې د دوستم استازي همایون نادري ما ته په يوه پيغام کې وويل چې دوستم ډېر مقاومت وکړ او چمتو دی تسليم شي. راتلونکې ورځ دوستم د ټيليفون پر ليکه غوسه برېښيده، هغه وويل: تاسې دلته کوم ډول جگړه کوئ؟ زما کوچنيان ستاسې د بم غورځوونکو الوتکو له امله خوب نه شي کولي.

خليل زاد ليکي: «د (بي. ۱) الوتکې او د هغو لوړ آواز دوستم غلی کړی و، ما دوستم ته وويل: تاسې پوهېږئ چې ډېر ښکمرغه ياست! فرض کړئ چې له دومره سترو ظرفيتونو سره که پرونی الوتکې د امريکا پر ځای د بل کوم هېواد په لاس کې وای نو فکر کوئ چې له بمبار پرته به ستاسې پر کور همداسې تېرې شوي وای؟ آيا تاسې به بم غورځوونکي الوتکې له بم غورځولو پرته والوځوئ؟ دوستم غلی شو، ما ورته په ټيټ غږ وويل: ما درته ويلي وو چې مور لاسبري يو تاسې تر اوسه ژوندي ياست او کور مو اوس هم روغ پاتې دی ځکه مور دلته د خلکو په وژلو پسې نه يو راغلي، جنرال صېب په دې اړه فکر وکړئ! مور غواړو چې سوکاله افغانستان جوړ کړو او غواړو له تاسې سره مرسته وکړو چې بېرته يې د کورنۍ جگړې په لور رهي نه کړئ، لکه څنگه چې تاسو په نويمو کلونو کې

وکرل، تاسې د کوچنیو مسایلو پر سر جگړه کوله تاسې یوه تاریخي موکه له لاسه ورکړې، اوس لگیا یاست امریکایي ځواکونو ته د گواښونو له امله یې بیا په خطر کې اچوئ، ما تاسې ته اخطار درکړی ؤ چې دا کار مه کوئ.»
خلیل زاد دوام ورکوي وايي: «دوستم غلی ؤ لږ وروسته یې له ما وپوښتل: تاسې له ما څه غواړئ؟ ما ځواب ورکړ، پرېږده چې افغان ځواکونه ستاسې له سیمې تېر شي که چېرې ستاسې له لوري ډزې وشوې یا هم د ترافیکي ستونزې په کچه کومه مسئله رامنځ ته شوه نو مسؤل به یې تاسو یاست او له ناوړه پایلو سره به مخ شئ خو که تاسې له دغه کاره ډډه وکړه نو په راتلونکو څو ورځو کې زه درځم چې درناوی مو وکړم، خلک به پوه کړم چې تاسې تر اوسه په شمال کې ستر مشر یاست.» **(استازی... ژباړن: لطف الله لطف. ۲۶۱-۲۶۳-۲۶۳ مخونه)**

دوستم د خپلو ملپشو بې وسلې کول نه منل، هغه شکایت درلود چې په شمال کې یې د طالبانو پر ضد د ډېر وخت لپاره جگړه وکړه خو تر اوسه یې په نوي حکومت کې دنده نه ده ترلاسه کړې، دوستم غوښتل چې دفاع وزیر یا د افغان ځواکونو لوی درستیز شي، پر دې سربېره هغه ویل که خپلې ملپشې له منځه یوسي نو تاجک جنګسالاران به له بدخشانه تر هراته ټول شمال تر ولکې لاندې راولي، په شمال کې عطا نور د دوستم ستر ډېمن ؤ... د دوستم په پرتله بل هېڅ جنګسالار کرزی دومره نه دی پارولې، کرزي څو ځلې هود وکړ چې دوستم ونیسي. **(هماغه کتاب. ۲۶۰ مخ)**
له بل پلوه دوستم له هغه حالت سره مخ شو لکه چې وايي: **(هندو هم شو او غوري یې هم ونه خوړي)** دوستم د امریکایانو په امر ښه ډېر افغانان او مسلمانان ووژل، په شمال کې یې پښتانه اړ کړل چې خپلې سیمې او کورونه پرېږدي. دوستم امریکایانو ته هر ډول غوره مالې وکړې، تر دې چې د دوی مړي یې شهیدان وبلل په پای کې یې ده ته د سړي په سترګه هم ونه کتل، هغه غوښتل امریکا ته سفر وکړي خو امریکایانو ویزه ور نه کړه، دوستم دوه ځله له امریکایانو د ویزې غوښتنه کړې وه، یو ځل په ۲۰۰۹ز، او بیا یې په ۲۰۱۶ز، کال کې. خو د امریکا بهرنیو چارو وزارت د هغه په پاسپورټ سره ټاپه ووهله.

جنرال دوستم د خپلې ناپوهۍ او سپک خوی له امله یو بل سپک کار دا وکړ چې په ۱۳۸۶ل. ل، کال د سلواغې میاشتې په ۱۴مه نیټه، په داسې حال کې چې نشه ؤ، نیمه شپه د خپلو پنځوسو وسله والو پر ملتیا، د ترک توکمو شورا مشر اکبربای پر کور برید وکړ او د اکبربای یو زوی او د هغه یو تن ساتونکی یې ټپیان کړل، اکبربای او د کورنۍ غړي یې وېلي ټکولي وو، دوستم اکبربای خپل کور ته وړی خو د پولیسو له خوا خوشی شو او روغتون ته ورسول شو، د دوستم کور د پولیسو له خوا محاصره ؤ.

په کابل کې د ترکانو په منځګړیتوب د دوستم د کور کلانډي، په دې شرط پای ته ورسیده چې نوموړی به له افغانستان څخه بهر درومي، په دې هکله ولسمشر کرزي د بهرنیو چارو وزیر ترکیې ته ولېږه چې دوستم له افغانستانه وروغواړي، هغه وو چې دوستم لومړی شمال ته ولاړ، بیا د ناروغۍ په پلمه ترکیې ته ورسید.

له بده مرغه همدا جنرال دوستم چې حامد کرزي له افغانستان څخه شړلی ؤ، د ۲۰۰۹ز، کال د ولسمشرۍ د ټاکنو پر مهال یې له ترکیې راوغوښت. په دې اړه په کابل کې د یوناما مشر کای ایډه وايي: «له ټاکنو څو ورځې وړاندې یو بل بد خبر راورسید، هغه دا چې بدنام جنګسالار عبدالرشید دوستم له خپل اختیاري تبعید څخه چې ترکیه کې ؤ بېرته راستنېږي چې په کابل کې د خپل وحشت او بربریت له کبله شهرت لري، کرزي غوښتل چې په شمال کې د اوزبکانو رایه د دوستم په واسطه راخپله کړي نو له همدې کبله یې د دوستم ملاتړ ته اړتیا درلوده، په اګسټ کې ما او ایکنبیري د خپلو هغو بې شماره ناستو پر مهال له کرزي وغوښتل چې دوستم راونه غواړي خو ژر څرګنده شوه چې ولسمشر خپل ذهن جوړ کړی او هېڅوک نه شي کولی مخه یې ونیسي، کرزي ټینګار کاوه چې هغه د افغانستان تبعه دی، هر وخت چې وغواړي کولی شي هېواد ته راستون شي... زما ذهن په کابل کې هغو لومړیو اونیو ته ولاړ چې کرزي غوښتل دوستم ونیسي.»

«فهم بېرته ډګر ته راغی، دوستم له تبعید راستون شو او اسماعیل خان وار له مخه د اوبو او برېښنا وزیر ؤ، دغه درې جنګسالاران هغه کسانه وو چې امریکا د یوولسم سپټمبر له برید وروسته په افغانستان کې خپله ملا وتړله، دوی په تېریو او وحشت کې په نورو کې اول وو.» **(په افغانستان کې د واک پر سر شخړه. ژباړن: سمیع الله ایلیم. ۲۰۰ مخ)**

نېټه: ۱۴۰۲/۳/۱ ل.
نور بیا